

پیوستن مجدد و پتانسیلی جدید!

کاوه مبشر

پشتیبانی سیاسی شمار چشمگیری از اعضاء و فعالین سابق کومه له و حزب کمونیست ایران و پیوستن مجدد تعداد زیادی از اعضاء و کادرهای سابق به صفوف این تشکیلات به اعتقاد من اتفاقی مهم و تحولی جای بسی امیدواری که چه در خارج کشور و چه در شهرها و مناطق کردستان انعکاس وسیعی پیدا کرده است. این روی آوری در شرایطی صورت می گیرد که گرایش راست از یک طرف با افق و آرمانهای کمونیستی خداحافظی کرده و پایان عمر آلترناتیو سوسیالیستی را به بالاییها و مخاطبین خود مژده می دهد و از طرف دیگر گرایش لیبرالی بظاهر چپ که الگو و نهایت استراتژی عملی خود را دمکراسی غربی و جامعه مدرن قرار داده است. و بالاخره این اتفاق در شرایطی صورت میگیرد که در میان جنبش چپ ایران هنوز تشقت و پراکندگی حاکم بوده و امروز تلاشهایی برای یافتن راه چاره های حداقلی از اتحاد و همکاری در جریان است.

روشن است که تحولات سیاسی اخیر در ایران، برملا شدن چهره واقعی و افقهای جدیدی که جریان انشعابی از کومه له به خورد جامعه می دهد و رنگ باختن افقهای غیر کارگری در تصمیم این رفقا تاثیر داشته منتهی آنچه که با باور من در پایه ای ترین سطح دلیل این روی آوری مجدد را توضیح می دهد پیوند مجدد دو جوهر است: یکی جوهر اینکه این رفقا بطور واقعی هیچگاه از آرمانهای کمونیستی و از کومه له نبریده و نسبت به سرنوشت این جریان همیشه حساس بوده و در خلوت خویش به فکر تقویت آن بوده اند و دیگری جوهر خود کومه له و حزب کمونیست هست که علیرغم محدودیتها و علیرغم تضعیف شدن در اثر انشعابات، پرچم عقاید، آرمانها و سنت های کمونیستی را همچنان برافراشته نگهداشته و امروز نیز کماکان در جامعه کردستان نماینده قطب رادیکال و سوسیالیست و در جنبش چپ ایران جریانی قابل اتکاء میباشد. و همانطور که در اطلاعیه فعالین سابق کومه له آمده: «دارای پتانسیل برتر برای ایفای نقش موثر در تحولات آتی ایران و کردستان بنفع کارگران و زحمتکشان می باشد». به اعتقاد من این نقطه قوت این جریان است که در شرایط فعلی تعداد قابل توجهی از کادرها و اعضاء قدیمی کومه له که هریک از آنها خود زمانی از جدی ترین فعالین کومه له و جنبش کمونیستی بودند به شکلی گروهی و خودجوش دوباره به آن پیوسته و تلاش خود در راه تحقق آرمانهای ولای انسانی را به کومه له و حزب کمونیست گره می زنند.

آنچه قابل ذکر است اینکه این نیرو علیرغم فشار و تحقیری که بر پناهندگان هست و خود این

زمینه‌ای برای رشد عرق ملی ایجاد می‌کند کماکان اعتقادی راسخ به کمونیسم و آلترناتیو سوسیالیستی داشته و در برابر گرایش‌های راست و لیبرالی موضع قاطع دارد. و در پروسه زندگی خود در خارج کشور تجربیاتی و زاویه‌دیدهای دیگری کسب کرده و از روحیه بالا و دیدانتقادی، آنالیز و بازننگری برخوردار بوده و نسبت به تحولات اجتماعی و آینده کومه‌له و حزب کمونیست نظر سیاسی دارد. نیرویی که در پروسه زندگی اجتماعی درکی بمراتب واقعی‌تر از فعالیت سیاسی و سازمان دخالتگر پیدا کرده است.

رهبری کومه‌له و حزب کمونیست، بایستی در شرایط فعلی وسیعاً به سراغ این نیرو و پتانسیلی که در جوار کومه‌له قرار گرفته و خود را یار و دلسوز کومه‌له می‌داند رفته، آنها را به دیدار و دیالوگی دوستانه و رابطه‌ای فعال با تشکیلات کومه‌له و حزب دعوت نماید. چه بسا ابعاد این نیروی اجتماعی که خود را با سنتهای انقلابی و اصیل کومه‌له تعریف می‌کند بسیار بیشتر از این تجمعی است که امروز علناً از کومه‌له اعلام پشتیبانی سیاسی کرده‌اند. امروز بیشتر از هر زمانی ضروری است که فعالین و دلسوزان کومه‌له و جنبش سوسیالیستی به پراتیک سیاسی فعالیت‌تری روی آورده و دست در دست همدیگر در تقویت جریان سوسیالیستی و مبارزه طبقاتی کارگران فعالانه بکوشند.

پتانسیل اجتماعی و وسیع‌تر کومه‌له همانا کارگران، زحمتکشان و جنبش اجتماعی است که در کردستان و ایران به آن دل بسته و روزی که طلسم خفقان در ایران شکسته شود این پتانسیل اجتماعی وسیعاً دور کومه‌له و جریان رادیکال و کارگری جمع خواهد شد. انتظاری که امروز چه دلسوزان و دوستداران کومه‌له و چه جنبش توده‌ای و پتانسیل عظیم‌تر اجتماعی از کومه‌له و حزب کمونیست ایران دارند تحرک سیاسی و دخالتگری فعال‌تر در جنبش اعتراض اجتماعی است. جنبش کارگری و جنبش رادیکال و سوسیالیستی که سرنوشت آتی تحولات اجتماعی در ایران و کردستان امروز در گرو به میدان آمدن هرچه گسترده‌تر آن است.